

Éjmágus Magzatkái – avagy pörgés talpig zöldben!

Írta: Abbas Krisztián

2012. december 18. kedd, 12:05 - Módosítás: 2012. december 19. szerda, 15:38

Mivel többször nyomatékosan fenyegetőztem már vele, hogy pakli elemzést fogok írni minden komolyabb sikeremről, itt az ideje, hogy ismét beváltsam a fenyegetésemet. Mielőtt azonban beleugranék a teknősök mocsarának sűrűjébe, egy kis kitekintést engedjete meg nekem.

A versenyen felmerült a kérdés, hogy miért kellett kiadni Sir Rasolphius-t újra, hisz a felújítás után sem nagyon fér be sehová, a jellemek harca vagy isteni szövetség formátumra összeállított paklik side-ján kívül. Nos, talán nem baj, ha megtudjátok, ki a csoda is ez a bizonyos Sir Rasolphius?

Mikor megnyíltak a dimenziókapuk a Yaurr Királyságból a Sötét Földre (ennek idestova bő 10 éve már), VI. Borax utasítást adott egyik hű lovagjának, Sir Argothius-nak, hogy válogatott csapatával keljen át az ismeretlen, vészjósló dimenzióba, és derítse fel az ottani világot. A lovag mellé rendelte Blounther apót, az udvar egyik legnagyobb tudású főmágusát is. Nagy csinnadratta közepette, ünnepélyes keretek közt kelt át a csoport a kapun, és persze fogalmuk sem volt róla, hogy egyenest a halálba menetelnek. Odaát a fény nélküli, lila és vörös égbolt alatt, a kéngőzös idegen síkon gyarmatosítható, gazdag új világ helyett csakis halál várt rájuk. Mint később világossá vált, a lovagot foglyul ejtette és a Borzalom Fellegvárába hurcolta a Torzak Hercege. (A karakterek a Túlélők Földjén lehetőséget kapnak egy küldetés-sorozat keretében, hogy kiszabadítsák őt). A nemes lovag testőrsége egy szálig odaveszett a sárkányokkal és Thargodanokkal vívott egyenlőtlen harcban. Egyedül Blounther apó tért vissza Alanorba, de ő is teljesen beleőrült az átélt borzalmakba. Ekkor a Király egy sokkal nagyobb sereget küldött át a Sötét Földre, akik a dimenziókapu túlsó kijárata közelében tábort építettek, amolyan előretolt helyőrség gyanánt. A tábor parancsnoka Sir Rasolphius lett. A Túlélők Földje játék jó jellemű karakterei tőle is kaphatnak küldetéseket, amely küldetések mind-mind a gonosz legyőzésére irányulnak természetesen. Jutalmul pedig, tőle tanulhatják meg a Solisar aurája elnevezésű bűbájt, és ő adja át honorárium gyanánt a Démonölő elnevezésű varázskardot is. Apropos Solisar... Solisar egy nagyhatalmú, bár kissé megszállott druida volt, aki a fejébe vette, hogy átkel a Sötét Földre, és egyedül édenkertet varázsol a terméketlen pusztákból. Nos, maradjunk annyiban, hogy nem járt sikerrel...

Éjmágus Magzatkái – avagy pörgés talpig zöldben!

Írta: Abbas Krisztián

2012. december 18. kedd, 12:05 - Módosítás: 2012. december 19. szerda, 15:38

Ennyi kitérő után talán ideje rátérnem a versenyre, és Éjmágusom legújabb alkotására. Mint bizonyára tudjátok, a versenyen csakis az Istenek Viadalában kiadott narancs lapokat lehetett használni, de egyébiránt hagyományos környezetben játszottunk. Mivel egyetlen korlátozó szabálylap sem állított akadályt a laphúzásnak és a Vp-termelésnek, úgy véltem, sok gyors, pörgős kombó-pakli lesz, amelyek sok-sok lapot megmozgatnak, és akár már az első egy-két körben képesek hatalmas erőforrásfőlényt kialakítani. Eddig a megállapításig biztosan sokan eljutottak.

Aztán azon tűnődtem, hogy vajon mit tesz majd a mezőny ennek a szokatlan helyzetnek a kezelésére. A hagyományos megoldások nem működnek (mivel az Átkozott követő, Semleges csatamező, korlátozó szabálylapok ki vannak tiltva), ezért nyilván „kézből” kell csinálni valamit. Úgy véltem, hogy a profi játékosok leginkább a kontrollban keresik majd a megoldást, lévén a kontroll rendkívül flexibilis (a lapcounternek mindegy, milyen lapot kell megfognia, a leszedések is univerzálisak, a kiüresedő kéz, és elkopó mana visszapótlását pedig, nem fogják akadályozni undok szabálylapok), mindezért számítottam rá, hogy sok ötletes, vagy Fairlight esetleg Raia új követőjével felálló kontroll lesz. Aki pedig csak az első megállapításomig jut el, az valószínűleg meg fogja majd lovagolni a korlátozások hiányát, és követős-terülő pasziánszokban gondolkodik majd. Nekem olyan pakli kellett tehát, amelyik mindkét főbb irányvonalat kezelni tudja valamennyire.

Éjmágusom törni kezdte a fejét, és tett egy látogatást a Ryuku szigetvilág egy félreeső teknős territóriumában, hogy felkeresse Lestinoht, a teknős legendát. Az egykori hőst iszaptornya mélyén, alkoholmámorba süppedve, teljesen lerongyolódott, lezüllött állapotban látta viszont. Kiderült, hogy a „legenda” már évek óta nem járt egyetlen nagyobb viadalon sem, naphosszat csak dagonyázik, páncélhasító fejszóját is rég zálogba adta. Egykori fénye teljesen megkopott, és már a népe elfordult tőle. Éjmágus azonban nem adta fel, felrázta őt, és komoly megbízást adott neki: szedje össze a leggyorsabb (!), legéletrevalóbb, legtehetségesebb teknősöket mind! Éjmágus is tudta ugyanis azt, amit minden valamire való mágus tud: a varázslók egyetlen igazi átka az anti-mágia. Mikor az egykor volt hős összeszedte a csapatot, Éjmágus szigorú seregszemplét tartott. A környék összes mocsarából összejöttek minden rendű és rangú teknősök, a taknyos orrú kiskölyköktől a hatalmas, erőből duzzadó leviatánokig. Mind hallgattak Lestinoht hívó szavára. Éjmágus pedig, értő szemmel válogatta ki közülük a legtehetségesebbeket. Csapatát magával vitte a közelgő versenyre:

Éjmágus Magzatkái – avagy pörgés talpig zöldben!

Írta: Abbas Krisztián

2012. december 18. kedd, 12:05 - Módosítás: 2012. december 19. szerda, 15:38

Éjféli Magzatok – avagy pörgés talpig zöldben!

Írta: Abbas Krisztián

2012. december 18. kedd, 12:05 - Módosítás: 2012. december 19. szerda, 15:38

